

τὸ ἔδαφος Κεφαλλ.: Τὰ γράβαλα μοῦ ξεστελωσανε τ' ἀλέτρι. Ἐχω καὶ χωράφια ὅλο γράβαλα! Τί νὰ σπείρης; 3) Λίθος χειροπληθής Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀστακ. Γραν. Δωρ. Εὐρυταν. Καρπεν. Λεπεν. Ξηρόμ. Σπάρτ.)—Λεξ. Αἰν.: Πῆρι ἓνα γράβαλον κὶ τό'ρριξι κονντά τ' Αἰτωλ. Τὸν χαλᾶν τὰ γράβαλα τ' ἀμπέλ' αὐτόθ. || Φρ. Τὸν πῆρι μὴ τὰ γράβαλα ἀπουκονντά (= τὸν κατεδίωξε) αὐτόθ. Γράβαλα 'ς τοῦ κιφᾶλ' του! (ἐπὶ μὴ ἐκτελέσεως πράξεως ἢ ὁποῖα θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος εἰς τινὰ) Γραν. Συνών. κί ό ν ι, κο τ ρ ώ ν ι, μ ό χ α λ ο. 4) Ἀγρός πετρώδης Ἰκαρ. (Εὐδελ.) Μῆλ.: Βάλε κανέναν παπούτσι καὶ δὲν μπορείς νὰ περπατήσης καλά, γιατί εἶναι ὅλο γράμπαλα Εὐδελ. Ἐχω 'ς τὸ μεγάλο λιβάδι μνιὰ γραμπάλα, μὰ δὲ δηνέ σπέρνω ποτές Μῆλ. 5) Πετρώδης πυθμὴν θαλάσσης Ἐρεικ.: Ἐφουντάρησε τὴν ἄγκουρα πάνω 'ς τὰ γράμπαλα. 6) Ἐπιθετικ., ὁ πετρώδης Στερελλ. (Δωρ.): Χουράφι γράβαλον.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γράβαλο Ἐρεικ. Ἰθάκ. Γράβαλον Ἡπ. (Φιλιᾶτ.) Μακεδ. (Καρπερ.) Γράβαλα Λευκ. (Νικιάν.) Γράμπαλο Ἐρεικ. Γραμπάλες Ἀμοργ.

γραβαλωνίζω ἑνιαχ. γραβαλωννίζον Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Τριχων.)

Ἐκ συμφύρσ. τῶν ρ. γ ρ α β α λ ί ζ ω καὶ ἁ λ ω ν ί ζ ω. Ξυλοκοπῶ, ἐπιπλήττω ζωηρῶς ἐνθ' ἄν.: Πῆρι 'ς τ' ἁλῶν' πόπιζαν τὰ μ' κρὰ κὶ τὰ γραβαλῶν' σι Τριχων.

γραβαλόνισμα τό, ἑνιαχ. γραβαλῶν' σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Τριχων.)

Ἐκ τοῦ γ ρ α β α λ ω ν ί ζ ω.

Τὸ ξυλοκόπημα, ἢ ἐπίπληξις.

γραβαλῶνομαι Λευκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ᾶ β α λ ο (II).

Ἐνσφηνούμαι εἰς σχισμὴν βράχου: Ἐγραβαλώθ' κε τ' ἄλογο καὶ τῶχω κ' τσό.

γραβαλωτός ἐπίθ. ἑνιαχ. γραμπαλωτός Ἡπ. (Μαργαρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ᾶ β α λ ο (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ω τ ό ς.

Ὁξύς, μυτερός, ἀπότομος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι τὸ μέρος γραμπαλωτὸ μὲ λευανολίθαρα Μαργαρ.

γραβανᾶς ὁ, Θεσσ. (Τρίκερ)—Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 210-211 Ν. Ἀποστολίδ., La pêche en Grèce, 26 Π. Οἰκονομίδ., Κατάλ. ἰχθ. Ἑλλάδ., Πρακτ. Ἰνστιτ. Ὠκεαν. - Ἀλιευτ. Ἐρευν. 11 (1927), 521.

Πιθαν. ἐκ τοῦ ἐπίθ. γ ρ α β α ν ό ς = τεφρόχρους, διὰ τὸ ὅπ. βλ. Ἀθηνᾶ 32 (1920), 204 καὶ Μ. Στεφανίδ., ἐνθ' ἄν.

Ὁ ἰχθύς Ἰουλὶς ἢ τουρκικὴ (Iulis turcica) τῆς οἰκογ. τῶν Ἰουλιδῶν (Iulidae) ἐνθ' ἄν.: Συνών. γ α ι τ α ν ᾶ ρ ι, γ α ι τ ᾶ ν η ς B1, γ α ι τ α ν ῖ ᾱ 1, γ ᾱ ι τ α ν ο ς, γ α ι τ α ν ο ῦ ρ ι, γ α ι τ α ν ο ῦ ρ ο ς, γ α ρ γ α λ ῖ κ ι, γ ε ρ α ν ό γ υ λ λ ο ς, γ υ α λ ῖ ζ α, γ υ α λ ῖ ν α 2, γ ὕ λ λ ο ς 1, λ ε μ ο ν α ρ ῖ ᾱ, π ρ α σ ι ν ᾱ λ ι, ρ α β α ν ᾶ ς, φ ῖ ᾱ μ ο υ λ α, φ ρ α γ κ ό γ υ λ λ ο ς.

γραβάτα ἡ, κοιν. κρεβάτα Ζάκ.—Λεξ. Κορ., Ἀτακτ. 5, 134 Μπριγκ. κρεβάντα Ἰων. (Ἀλάτσατ. Βουρλ.) κρε-

βάτα Κύπρ. (Αἰγιαλ. Κυθρ. κ.ἄ.) γραβάτα P. Kretschmer, Lesb. Dial., 414 γραβάντα πολλαχ. γραβάδα Θεσσ. (Ἄγιος Γεώργ.) Πελοπν. (Λάγ.) Σῦρ. γραβάντα Κύθηρ.—A. Roussel, Contes de Mycono, 209 γρεβάτα Κύθηρ. Κύπρ. (Λευκωσ.) γρεβάντα Ἰων. (Σμύρν.) Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κρήτ. Μῆλ. κ.ἄ. γκρεβάντα Ἰων. (Μπουρνόβ.) γρεβάντα Πελοπν. (Νεάπ.) Χίος (Βροντ.) γρεβέντα Κρητ. γριβάντα Σάμ. (Κουμαδαρ.) γρεγάνδα Σάμ. (Βαθ.) γρεβάδα Κάσ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ cravatta, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ Κροατικὸν Kravat = ἡ περὶ τὸν λαιμὸν ταινία ὑφάσματος, τὴν ὁποῖαν ἔφερον στρατιῶται Κροάται.

Λαιμοδέτης κοιν.: Ντύνεται καὶ ἀντρίστিকা μὲ καὶ ζακέτες καὶ γρεβάντες, εἶναι κ' ἡ φωνὴ τῆς ἀντρίστικια, κ' ἀπὲ θέλει καὶ παντριγιά! Πειδὸς ἄντρας παίρνει τέτωνα γυναικα; Ἰων. (Σμύρν.) Βρὲ τὸν ἀλειτούργητο, νὰ γυρίζη μὲ γραβάδα καὶ ξυπόλυτος! Πελοπν. (Λάγ.) Ὁ γαβρός εἶν' ἄσιαχτος κὶ οὔτε τὸ πονκάμισό του καὶ τὴ γρεβάντα τ' ἔβαλε Μῆλ. Δὲ συνηθίζον νὰ βαίνουν γραβάντα. Δὲν εἴμαστι ἰδῶ μαθ' μέν' μὴ τ'ς γραβάντις Ἀλόνν. Πααίνει 'ς τοῦ σπῖτ', νὰ ποῦμι τοῦ συβαστικοῦ μὲ καλούδια, μαδήλια, γραβάδαις, π' κάμισα (συβαστικοῦ = ἀρραβωνιαστικοῦ) Θεσσ. (Ἄγιος Γεώργ.) Γιατί 'ἐν ἔβαλ-λες τὴν καλ-λὴν σου τὴν κρεβάταν μὲ τὴν φορεθιάν σου; Κύπρ. Τούτ' ἡ κρεβάτα ποῦ ἔβαλες πάει σου πολ-λὰ Κύπρ. (Κυθρ.) || Ἀσμ.

Ἡθελε νὰ 'μον ροῦχο σου, γραβάτα τοῦ λαιμοῦ σου, κορδέλα τοῦ καπέλου σου, κλειδί τοῦ ρολοιοῦ σου Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ ἔσμ. εἰς παραλλαγὰς κ.ἄ. β) Μεταφ., λωρὶς διαφορετικοῦ χρώματος εἰς τὸ στῆθος ζώων ἢ πτηνῶν ἑνιαχ.: Τὰ μισάργια πιριστέργια εἶνι μὴ γραβάτα κὶ μὴ φτιρά 'ς τὰ πονδάργια Μακεδ. (Σταν.)

γραβατίτσα ἡ, πολλαχ. γραβαντίτσα Σάμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γ ρ α β ᾶ τ α.

Μικρὴ γ ρ α β ᾶ τ α, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὴ d' γραβαντίτσα τ'ς οἱ γι ἄδρις κὶ τὰ ρουλονγάκια 'ς τοῦ χέρ' κὶ μ' ἓνα σουρὸ βραχιουλᾶκια 'ς τὰ χέρια τὰ κουρίττα Σάμ.

γραβατώνομαι πολλαχ. γραβατώνομαι Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ.) γραβατώνομι πολλαχ. βορ. ιδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α β ᾶ τ α.

Φέρω γραβάτα ἐνθ' ἄν.: Εἶναι γραβατωμένος σὰ γαβρός ὁ γιὸς τ'ς Ἀρετούλας τῇ Φιλώλαινας Πελοπν. (Γαργαλ.) Τί μ' γραβατώθ' κὶς ἔτσ' σήμερα; Ἡπ. (Κουκούλ) Τὸν εἶδα γραβατομένον σήμερα κὶ μ' φᾶν' κὶ ἀλλεωτ' κους αὐτόθ.

γραβι τό, Ἰθάκ. Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ.) γραφι Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α β ᾶ τ α.

Μικρὸν σπῆλαιον ἐνθ' ἄν.: Ὅταν φτάκωμε 'ς τὸ γραβί, νὰ πᾶς 'ς τὴ μάδαίνα (= μάγισσα) Κέρκ. (Αὐχίον.) Εἶναι γραφιὰ ποῦ πάει ἡ ἀλιποῦ (ἐνν. καὶ κρύβεται) Κέρκ. (Κασσιόπ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Σ' τὸ Γραβὶ τοῦ Τσαοῦρη Ἰθάκ.

γραβιάζω Λευκ. (Φτερν.) Πελοπν. (Δυρράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α β ᾶ τ α.

Ρίπτω τι εἰς σχισμὴν βράχου ἢ ἐδάφους ἐνθ' ἄν. Ἐγραβιάστηκε τὸ ποδάρ' τ' σὲ νιὰ τρεῖπα κ' ἔπεσε τανακούρδ' κλα Λευκ. (Φτερν.)

